

gaaet fra sit Ord og nu forlangte 1 pCt. mere i Diskonto end den foregaaende Dag. Der var intet skriftligt, og jeg regner aldeles ikke den paagældende Bankdirektør noget til Last; han havde ingen Skyld i den Sag. Men paa den anden Side viser det dog, at det mundtlige Ord ved en saadan Lejlighed, hvor man hverken har skriftligt Tilbud eller Meddelelser fra den paagældende Bank for sig i Finansministeriet, ikke er fuldstændigt til at stole paa. Dernæst sluttes et saadant Statslaan ikke, uden at der i den endelige Kontrakt indføres visse Betingelser, f. Eks. at Renten ikke stiger, at ikke Diskontoen netop sættes op i Løbet af 14 Dage, eller at visse Papirers Kurs ikke just falder i de nærmeste Dage, at der overhovedet ikke foregaar noget, som paavirker Pengemarkedet paa en saadan Maade, at der kan siges at være foregaaet store Forandringer. Det har altid været Tilfældet med saadanne Laanekontrakter, som ere blevne sluttede tidligere mellem den danske Stat og fremmede Finansgrupper, og jeg er fuldkommen overbevist om, at der i den Kontrakt, som var bleven opsat, hvis Laanet var blevet afsluttet, var blevet indført saadanne Betingelser, at den var bleven ugyldig ved det, som senere skete, den Stigning, der kom i den engelske Diskonto.

Nu sagde jeg altsaa Nej til dette Forslag, og Grunden var den, at jeg troede dermed bedst at gavne Statens Interesser. Jeg stillede mig saaledes, at hvis jeg skulde gaa til at modtage et Tilbud uden Konkurrence fra denne engelske Bankgruppe, maatte dette Tilbud være væsentligt bedre end det, vi havde opnaaet i Sommeren 1909. Nu havde Københavns Kommune afsluttet sit Laan under Konkurrence. Fra alle Sider, fra alle politiske Partier, var der derfor stillet den Fordring til Finansministeren, at der skulde afholdes Konkurrence. Det var den 8. Marts, at denne Samtale fandt Sted, og Udbydningen til Konkurrence var bestemt til at skulle finde Sted den 9. Marts. Der maatte altsaa være meget væsentlige Grunde til, at jeg Dagen i Forvejen skulde have modtaget dette Tilbud uden Konkurrence, og saadanne var der efter min Mening ikke. Hvis jeg ikke havde udbudt til denne Konkurrence, hvis jeg havde modtaget Tilbudet, er jeg fuldkommen overbevist om, at jeg vilde være bleven lige saa stærkt angreben, fordi jeg ikke gik til en Konkurrence, som jeg senere er bleven det, fordi jeg ikke uden videre slog til. Ja, man kan naturligvis være

bagklog og sige: Diskontoen gik saa højt op, og Pengemarkedet blev saa stramt, at det vilde have været heldigere for os at stifte det faste Laan. Men siden den engelske Bankgruppe ikke vidste det, da den gjorde Tilbudet, saa er det dog maaske for meget forlangt, at den danske Finansminister skulde vide, at Diskontoen paa det engelske Finansmarked vilde blive strammet to Dage efter. Jeg svarede vedkommende Bankdirektør, at jeg vilde bede ham om at komme igen næste Dag med Tilbudet, naar Laanet var udbudt, og hvis det viste sig at være det bedste, vilde det naturligvis blive modtaget. Men da Diskontoen gik op, vogtede den engelske Bankgruppe sig for at gøre det. — Endnu vil jeg sige, at jeg er ikke vis paa, at det vilde have gavnet — eller tværtimod jeg er sikker paa, at det til syvende og sidst ikke vilde have gavnet vore Interesser, hvis vi havde faaet det Laan endda paa de billige Vilkaar, som de nu kaldes. Thi det er jo saaledes, at man ikke alene skal kunne faa Laanet, men den Bankgruppe, der overtager Laanet, de store Finansinstitutter skulde jo dog ogsaa placere de Obligationer, de faa sendte fra den danske Stat. Dette har jeg ikke megen Lyst til at komme nærmere ind paa, men jeg skal kun sige, at jeg har stor Tvivl om, at det vilde have været nemt at placere de danske Obligationer den Gang til $3\frac{1}{2}$ pCt., hvis denne engelske Bankgruppe havde overtaget Laanet. Og hvis det ikke var sket — og der er gode Vidnesbyrd om, at det vilde have været endogsaa overordentlig vanskeligt —, vilde det have været af en overordentlig skadelig Virkning for danske finansielle Forhold. Jeg kunde godt nævne Beviser paa, hvad jeg her siger, men jeg foretrækker i alt Fald foreløbig ikke at gøre dette for ikke at komme nærmere ind paa de Sager, jeg her har været nødt til at fremdrage. Jeg har i Virkeligheden haft ret store Betænkkeligheder ved at fremdrage dette, men naar man angribes saa stærkt, som jeg er bleven det, forekommer det mig ogsaa, at det maa være mig tilladt at forsvare mig, jeg har ikke i Sinde at lade mig angribe uden at forsvare mig. Dertil kommer, at det oven i Købet er blevet sagt, at det var af Partiinteresser, at Regeringen ikke den Gang gik til det Laan. Det er blevet antydet i Folketinget, og i et Blad, som staar den højtærede Finansminister meget nær, er det gentagne Gange sagt i de sidste Dage, ja, dette er endogsaa gaaet saa vidt at udtale, at Regeringen afsluttede det